

Много трудно е да се представя пред вас само с няколко думи, но ще се опитам да направя това като кажа нещо за себе си, за романа "Тютюн" и за главната цел, която съм искал да постигна чрез него.

Аз трябва да изтъкна най-напред, че добих ясна представа за действителността и вяра в ценността на човека след като влязох в редовете на БКП. Марксистическото учение ми помогна да видя неща, които не подозирах, да утвърдя надежди, които по-рано ми се струваха недостижими и които сега се превръщат в действителност. Така аз осъзнах единствения път, по който трябва да върви българският народ, за да запази честта и достойнството си, за да постигне духовен разцвет и материално благополучие. Това е пътят към социализма и към неговото близко бъдеще — комунизма.

Но за да вървим по-гладко из този път, аз считам, че писателите, наред с утвърждаването на мощния замах, с който се строи социализма у нас, на новите герои на труда и техните постижения, трябва да изобличават и миналото господство на капиталистическия свят, който сега подготвя нова война срещу Съветския съюз и страните с народна демокрация. Както ви е известно капиталистическият свят се гради изключително върху бездушния закон на печалбата, който опропаства достойнството на човека и превръща милиони хора в роби и наемни убийци на беззащитни жени и деца. Ето, този свят, който преди седем години господствуваше у нас, а сега избива корейския народ и подготвя война срещу нас, аз исках да представя в романа "Тютюн". Но аз се помъчих да отразя същевременно, доколкото беше по силите ми, и героичната борба, която нашият народ, под ръководството на комунистическата партия водеше срещу него.

В лицето на моите герои Ирина и Борис, аз се стремях да покажа жестокостта, с която капиталистическият свят смазва и довежда до катастрофа ония, които нямат моралната сила да се проти-